

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VI. De Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Deputatus ultima supplicio sacramentum paenitentia & Eucharistia non negatur. b. d.

Nec infirmis iolum, sed etiam ultro gladio mortuus
ris in hac parte jura subveniunt, cum ultimo dam-
natis supplicio & paenitentia sacramentum, si petant,
non solum negari non debat, verum etiam sint censura
Ecclesiastica ab ordinariis locorum coercendi, quicun-
que aduersantur, quo minus id consequatur. Quod
apsum & de Eucharistia quoque intelligendum erit, cum
quibusunque paenitentia non negetur, viaticum quo-
que, quod vere paenitentibus exhibetur, intelligatur esse
concessum.

DE EUCHARISTIA.

TITVLVS VI.

*Maximum est Eucharistia sacramentum, & saltem semel
anno debet assisi. b. d.*

Estant inter extera, Eucharistia sacramentum
maximum est, oblationes omnes longe antecellit.
Vnde, sicut praestantius est ceteris, ita etiam diligenter
excoli debet. Et quidem ea prima fidei cunabula
frequentissima erat apud fideles fandissimi viatici sus-
cipio; sed cum postea paulatim tepeficente charitate ra-
tiis homines communicarent, constitutum fuit, ut
nisi quis majoribus fortasse omnibusam pediretur, tri-
bus saltem vicibus in anno communicare deberet: do-
mestic refrigerante penitus religionis ardore, eo tandem
venit, ut semel saltem singulis annis d, unusquisque
caelestis mensie debeat esse particeps.

*Quosidic faceretis hodie pro populo sacrificare debent, sed semel
annum, non plures, nisi ex magna causa, vel in nativitate Domini
v. hoc die.*

Invaluit tamen, ut Deo quotidie sacerdotes pro po-
pulo hanc oblationem facerent. Quoniam enim quo-
tidie labimur, ideo etiam Christus quotidie mystice pro
nobis immolatur: in quo tamen illud caendum est, ne
sacerdos, quacunq; prafulget dignitate, amplius
quam semel in die celebre: nisi put aliter faciendum.
Dominin nativitas f uader, aut urgens cogat necessitas.
Satis enim foelix est, qui semel dignè celebrat.

*Presbyter tantum debet exhibere Eucharistiam, non inferior:
visi subiit necessitas. b. d.*

Sed nec ab omnibus, nec passim omnibustantum sacra-
mentum exhiberi debet: nam veluti soli sacerdos
illud conficit, ita etiam nemo prater eum exhibere po-
terit. Quid si presbyter aliter quam per semelipum
infirmum, vel alium communicet, ex Rhenensis &
councilii dispositione, suigradus pericolo subiacebit. Per-
mitit tamen Laodicenae concilium b, si necessitas ur-
get, ut diaconus presente presbytero Eucharistiam iussus
erogare posiet.

*Sacerdos constitutus in peccato mortali, quod se ipsum, et su-
spensus non quod alios, b. d.*
Imo & sacerdotes, si qua criminali macula sefe infe-
ctos esse sentiant, ab huiusmodi exhibitione abstinere
debet. Quanquam si peccato mortali, vel minori ex-
communicatione illegitimus celebrat, & sacramenta con-
ferat, licet graviter peccet, nullam tamen irregularitatis
notam incurrit, & sacramenta ab eo collata, virtutis ef-
fectu non carent: cum non à collatione, sed à partici-
patione, qua in sola perceptione constituit, videatur esse
semporus.

*a. Cles. de paenitent. b. Can. nihil in sacrificio de consecrat.
diff. 2. c. Can. esti non. de consecrat. distinction. 2. d. Can. o-
mn. de pan. e. C. te referente. extra. de celeb. mis. f. C. con-
secrati. extr. de celeb. missar. g. Can. pervenit. de consecr. diff. 2.
h. Can. peccante. distinction. 3. i. Can. sacerdote: quis. r. q. i. in fin.
j. Can. si exz. de cler. excom.*

*Scimus & hisfronibus vobis est danda. Eucharistia: priuata
autem maxime infirma, semper debet esse parata. b. d.*

Icordoti peccatum & impenitentem esse liquet, ab
altaris sit arcendus: Scenics & tamen, atque infirmis
batus, carterisque perfonis hujusmodi, quando tandem
standas artes exercuerint, sacra communione degredi-
erit. Nec enim Evangelica disciplina congitu, ut po-
der & honor Ecclesia tam turpi & infami contingat
federetur. In exercitu propriei presbyter, ut si quis
matus fuerit, ita Eucharistiam pararam habet b, &
nemo sine communione moriatur.

*Sacramentum Eucharistie constat visibili forma, venie-
tis & spirituali virtute. Et in calice poni debet vinum mi-
ximum. b. d.*

Constat & autem Eucharistia sacramentum vobis
forma, veritate corporis, & virtute spirituali. For-
ma vobis est panis, & vini d: vinum vero hoc loco
intelligimus aqua permixtum: nec enim in calice domi-
ni, aut vinum solum, aut aqua sola offerri debet, ut
utrumque ex latere illius produxisse legitur. Illuc
iam rationabilis confitudo generalis habet Ecclesia
plus in o. vini, quam aqua sit poneundum.

*In sacramento altaris & panis & vini sunt venientia
Domina. b. d.*

Veracrematione panis est & vini, quod manuavit:
ita etiam post confectionem vera Christi domi-
& sanguis, quem benedictio confectionavit.

Vetus Sacramentum est. charitatis & unitatis. b. d.

Virtus grani unius fit panis, & multis racemis annu-
num, ita & nos per hoc charitatis sacramentum Cando
incorporati, unum evadimus.

*Totis, quando & quando trax, quibus confituntur
altaris, sive sacramenta. b. d.*

Hoc igitur repetitis appetit, primum quidem sacra-
mentum esse non rem, secundum & rem esse
& sacramentum, tertium vero rem esse, sed non sacra-
mentum. Sed primum quidem sacramentum cogni-
tia rei, secundum est sacramentum unius & aeterni
tertium vero res est gemini sacramenta.

DE EXTREMA VNCTIONE

TITVLVS VII.

*Extrema unctio solet exhiberi in die quatuor mortuorum:
& duplex unctio, exterior & interior. & nonnulla sive dif-
ficiunt. b. d.*

Hactenus loquuti fuimus de his sacramentis, que
ad ingressum, & ad progressum in Ecclesia com-
parata sunt: consequentiae est, ut de his vide-
amus, quae proprietatum ab Ecclesia sunt constituta.
Sciendum est igitur, graviter agitantes, & de quo-
rum morte probabiliter timet, certas corporis
partes sanctificato oleo a presbyteri ex infusione di-
vina inungiri debere: quz quidem inunctio, non minus
interius anima, quam exterius corporis sanitatem ep-
ratur. Sunt k enim unctionis duæ species: Exterius,
qua materialis & visibilis, & interior, qua spiritualis &
& invisibilis. Exteriore visibiliter inungitur corporis
interiore invisibiliter cor inungitur. Hac, quidam ex-
tremitate vita constitutis exhiberi conuent, merito ex-
trema unctionis nomen est fortia.

*a. Can. per. de conf. diff. 2. b. Can. presbyter Eucharistie
de confec. diff. 2. c. Glo. in sans de conf. d. 2. d. Jam. d. 2.
e. C. perniciosa. extr. de celeb. missar. f. C. cum Maria. b.
distingendum. extr. de celeb. miss. ext. d. gl. g. Can. no. ext.
de confecrat. diff. 2. h. Vide in praed. f. i. C. cum Maria. b.
distingendum. ext. de celeb. miss. j. C. S. finire. ext. de la-
unctione.*